

Η μπάλα είναι μόνο η αφορμή (και το κράτος το ξέρει καλά)

Μπορεί κάποιος από μας να ρίχναμε καντήλια κάθε Κυριακή που πέφταμε πάνω στα «μέτρα καταπολέμησης της οπαδικής βίας», αλλά επιμένουμε ότι είναι περισσότερο σχετικά με τη πειθάρχηση μας έξω από τα γήπεδα, παρά με τη «βία» μέσα σε αυτά.

Δείτε τι έγινε στη Ν. Φιλαδέλφεια στο τέλος της (ποδοσφαιρικής) χρονιάς. Το ελληνικό κράτος πήρε το χάρτη μιας γειτονιάς και κατέστρωσε ένα πλήρες σχέδιο για το πώς θα λειτουργήσει αυτή η γειτονιά για δύο μέρες. Το σχέδιο περιελάμβανε ρυθμίσεις για τα πάντα: το δικαίωμα πρόσβασης στην περιοχή, τα σημεία ελέγχου, τη λειτουργία των σχολείων και των δημόσιων χώρων, τα εφημερεύοντα νοσοκομεία, τα δρομολόγια των μέσων μαζικής μεταφοράς, την εναέρια επιτήρηση της περιοχής και την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατικών υπηρεσιών. Το σχέδιο θύμιζε ύποπτα τα χρόνια της «πανδημίας». Σύσταση για μείωση των μετακινήσεων, κλειστά πάρκα και σχολεία, απαγόρευση κυκλοφορίας, ειδική διαπίστευση του δήμου για να κινηθείς εντός της απαγορευμένης ζώνης, drone και checkpoint με μπάτσους: ακόμα και νοσοκομεία σε κατάσταση συναγερμού.

Βάλτε τώρα, μαζί, και όλα τα υπόλοιπα που έγιναν τον τελευταίο χρόνο. Από το καλοκαίρι, κάγκελα, ματάδες, ψαχτήρια και αναμονή σε ουρές επιλεκτικά έξω από τα πέταλα. Το Δεκέμβρη, ένα ολόκληρο γήπεδο περικυκλώθηκε και έγινε η μεγαλύτερη μαζική προσαγωγή από το Πολυτεχνείο το Νοέμβρη του 1995. Το νέο έτος μπήκε με κλειστά γήπεδα για παραδειγματισμό, κάμερες παντού και οπαδικό ιδιώνυμο. Η χρονιά έκλεισε με απαγορεύσεις συναθροίσεων και από το χρόνο, εισιτήριο μόνο με έγκριση του κρατικού gov.gr.

Δυστυχώς, για εμάς, τα κράτη δεν είναι ποτέ τόσο ανίκανα, όσο δηλώνουν. Είναι απλώς αρκετά έξυπνα ώστε να κρύβουν την ουσία από την εικόνα των πραγμάτων. Στο αίτημα για «πάταξη της οπαδικής βίας με κάθε κόστος» κρύβεται μεταφρασμένη η πρόθεση του ελληνικού κράτους να αυξήσει τον έλεγχο πάνω σε όλους μας, μέσα από το βρίσιμο, το κυνηγητό και το τσάκισμα των νεύρων κάποιων από εμάς. Ας έχουμε, λοιπόν, το νου μας κάθε φορά που το κράτος λαμβάνει μέτρα με αφορμή αθλητικά γεγονότα που, από μακριά, μοιάζουν αλλοπρόσαλλα ή «υπερβολικά». Ίσως τα επόμενα χρόνια μας φανεί χρήσιμο.

Ζέστη, κουφόβραση, λιοπύρι, καύσων

Ήταν Απρίλης και τα ευρωπαϊκά κράτη υπέγραφαν την κοινή τους διακήρυξη για τη βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη. Που έγινε αυτή; Στη χώρα που ο τουρισμός στήθηκε σα σκηνικό από ταινία του Δαλιανίδη. Στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στη Ρόδο. Και οι πρωτοβουλίες που πήρε το ελληνικό κράτος δεν ήταν τυχαίες, αλλά στηρίζονται σε μελέτες των ντόπιων αφεντικών του τουρισμού, του Ινστιτούτου του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΙΝΣΕΤΕ). Σύμφωνα με αυτές, το ελληνικό κράτος πρώτα - πρώτα πρέπει να στηρίξει τον τουρισμό όλων των νησιών ανεξαιρέτως για εθνικούς λόγους, καθώς είναι μια λύση για τη μη-εγκατάλειψη τους. Ακόμη, πρέπει να διαλύσει τον «αβάσιμο και επικίνδυνο μύθο του υπερτουρισμού». Και φυσικά πρέπει να δείξει πως οι τουρίστες μπορούν να χαίρονται (aka να καταναλώνουν) κάτω από τον καυτό ελληνικό ήλιο όλο το έτος και όχι μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες.

Ορίστε, λοιπόν, τι πρότεινε το ελληνικό κράτος: α) κεντρική διαχείριση στις αφίξεις κρουαζιερόπλοιων, δηλαδή αν απαιτείται υποστήριξη άλλων νησιών, το ελληνικό κράτος θα ανακατευθύνει τα πλοία, και β) δωδεκάμηνο τουρισμό λόγω “κλιματικής αλλαγής”, αφού ο ευαίσθητος τουρίστας θα χαίρεται έτσι τη θάλασσα με αντηλιακό μικρότερου δείκτη UV. Και εδώ αποκτά νόημα το επίθετο «βιώσιμη» στη διακήρυξη. Οι συζητήσεις για τον τουρισμό πρέπει να βάζουν στην εξίσωση την “κλιματική κρίση” ως γλώσσα μασκαρεμένων κρατικών πολιτικών. Και ως γνωστόν το ελληνικό κράτος προστατεύει τη βιομηχανία του τουρισμού με κάθε τρόπο, η οποία είναι και εξαγωγική, φέρνει δηλαδή χρήμα από το εξωτερικό.

Για εμάς πάλι η αφήγηση πάει κάπως αλλιώς: μπορείς να απολαύσεις τις χαρές του ελληνικού καλοκαιριού αν δουλεύεις σεζόν ή αν περιμένεις τα κουπόνια του ελληνικού κράτους. Αλλιώς κλιματική αλλαγή = ζέστη = κάτσε σπίτι γιατί δεν υποστηρίζεις το εθνικό τουριστικό προϊόν. Να λέμε πάλι καλά που δεν κόβουν και τις επαναλήψεις του “Ρετιρέ”.

Η μεγάλη, συμπεριληπτική των μπάτσων σχολή

Την 1^η Μαΐου αυτού του έτους διαβάσαμε είδηση σύμφωνα με την οποία οι αστυνομικοί της Θεσσαλονίκης θα “καθίσουν στα θρανία” για να επιμορφωθούν σχετικά με το πώς πρέπει να προσφωνούν τα μέλη της Igbtqi+ κοινότητας ενόψει του euorpride που διοργανώθηκε στη Θεσσαλονίκη. Η διοργάνωση όντως πραγματοποιήθηκε στα τέλη Ιουνίου, αλλά οι ειδικοί απεσταλμένοι μας δεν κατάφεραν να διαπιστώσουν αν τα σεμινάρια “καλών τρόπων” είχαν όντως αποτέλεσμα ή αν οι μπάτσοι της πόλης

έμειναν μετεξεταστέοι. Αυτό, όμως, που διαπίστωσαν είναι ότι στο πλαίσιο της διοργάνωσης εκτυλίχθηκε ένα κεντρικά οργανωμένο αστυνομικό σχέδιο διαχείρισης πλήθους που αφορούσε τουλάχιστον όλο το κεντρο της πόλης. Αν σκεφτούμε ότι το euorpride στη Θεσσαλονίκη είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα κρατικά οργανωμένης μαζικής κινητοποίησης πλήθους, η οποία εναρμονίζεται με τα σχέδια και τις πολιτικές του κράτους, τότε μπορεί να δούμε το σχέδιο της αστυνομίας ως μία άσκηση σε πραγματικό χρόνο. Μία άσκηση για την περιφρούρηση κινητοποιήσεων με κρατικά ωφέλιμο σκοπό.

Ο λόγος που εξοργιζόμαστε με αυτή τη φάση δεν είναι μόνο γιατί μισούμε τους μπάτσους ή μόνο γιατί γνωρίζουμε ότι το pride ξεκίνησε με αφορμή μια αντιπατασική εξέγερση των τρανς, γκέι, λεσβιών και μπάι στις ΗΠΑ. Είναι γιατί η υποτίμηση των ζώων μας με έμφυλους και σεξουαλικούς όρους είναι ένα συνεχές ζήτημα με το οποίο ερχόμαστε καθημερινά αντιμέτωπες και αντιμέτωποι. Εξοργιζόμαστε που αφήσαμε το κράτος και τα αφεντικά να μιλούν για εμάς και να κάνουν εσωτερική και εξωτερική πολιτική πάνω στα σώματά και τη σεξουαλικότητά μας. Οι άπειροι μπάτσοι στην πόλη τις μέρες του euorpride μας θυμίζουν ακριβώς αυτό που πρέπει να κάνουμε. Να βρούμε έναν αυτόνομο τρόπο να σκεφτόμαστε και να μιλάμε για τα φύλα μας, για τα σώματά μας, για το πώς βιώνουμε τη σεξουαλικότητά μας και παράλληλα για το πώς όλα αυτά γίνονται κρατικές πολιτικές εναντίον της τάξης μας.

Μαστουρωμένες πέστροφες!

Με αυτόν ακριβώς τον τίτλο κάνουν το γύρο του διαδικτύου τα πορίσματα μιας νέας επιστημονικής μελέτης. Σύμφωνα με τους οικολόγους ειδικούς, η κατακόρυφη αύξηση χρήσης ψυχοτρόπων ουσιών και φαρμάκων από τον πληθυσμό τα τελευταία χρόνια έχει διαταρακτικά αποτελέσματα για τα υδάτινα οικοσυστήματα. Παρατηρούνται πέστροφες εθισμένες στη μεθαμφεταμίνη, καθώς και πέρκες υπό την επήρεια αντικαταθλιπτικών που δεν φοβούνται τα μεγαλύτερα ψάρια - θηρευτές.

Εμ μας κάνουν τη ζωή πατίνι με καρντίνες, πολέμους και ακρίβεια. Εμ μας σερβίρουν και τη διαφυγή από τα προβλήματα μας μέσα από αμφιβόλου ποιότητας σκόνες και χάπια. Εμ φταίμε και που χέζουμε; Συγγνώμη που δεν συγκινούμαστε από το δράμα της πέρκας, μπορεί να ζηλεύουμε που τουλάχιστον δεν πληρώνει για να γίνει...